

СМЪТКА.

Трудно е, но пакъ умѣя
И да смѣтамъ, и да пѣя.

Ето: „Баба яла гѣби,
Че останала безъ жѣби.“
Смѣтамъ и кога играя:
Два и два молива — зная.

Бъркамъ нѣкога, но слабо:
Питайте да каже баба.

Ала маца шомъ замърка,
Винаги ше ме забърка,
Смѣтамъ ли съ бонбони —
смѣшно! —
Смѣтката излиза грѣшно.

С. Чилингировъ.

ДОВОЛЕНЪ.

Отъ днесъ имамъ вече
Нови панталони.
Въ джобчето ми дрънкатъ
Семки и бонбони.

Ще запрата всички
Рокли на тавана,
Да не би да хрумне
Нѣкога на мама —
Пакъ да ме направи
Галено момиче —
Че де ше се дѣна?
Ще бѣгамъ при чича!

Азъ голѣмъ съмъ вече —
Нося панталони
Въ джобчето ми дрънкатъ
Семки и бонбони!

Черню и писана
Гледатъ отъ кюшето —
Колко е порасло
Въ една нощъ момчето!

Пуяка въвъ двора
Вечъ не ме закача...
Едни панталони —
Колко много значатъ!

Весѣ Паспалеева.

